

Forslag

til

Lov om konsulære forbindelser.

Fremsat den 18. november 1971 af *udenrigsministeren*.

§ 1. Fremmede staters konsulære repræsentationer og de til sådanne repræsentationer knyttede personer nyder de rettigheder og den immunitet, som er fastsat ved den i Wien den 24. april 1963 udfærdigede konvention om konsulære forbindelser og den til konventionen knyttede protokol om erhvervelse af statsborgerskab.

§ 2. Udenrigsministeren kan gøre sådanne afvigelser fra konventionen, som ifølge dennes artikel 72, stk. 2, litra a måtte være berettigede i forhold til stater, der

anvender konventionen begrænsende over for danske konsulære repræsentationer og de dertil knyttede personer.

Stk. 2. Udenrigsministeren kan ligeledes gøre afvigelse i forhold til stater, der ikke har tiltrådt konventionen.

§ 3. Der kan ved kgl. anordning fastsættes nærmere bestemmelser til lovens gennemførelse.

§ 4. Tidspunktet for lovens ikrafttræden bestemmes af udenrigsministeren.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Som et led i De forenede Nationers almindelige virke for folkerettens kodifikation og udvikling besluttede den 16. generalforsamling i 1961 at sammenkalde en international konference til drøftelse af et af De forenede Nationers folkeretskommission udarbejdet forslag til en konvention om konsulære forbindelser. Konferencen blev åbnet i Wien den 4. marts 1963 under deltagelse af 75 stater, herunder Danmark, og førte den 24. april 1963 til vedtagelse af en konvention om konsulære forbindelser med to fakultative protokoller om henholdsvis erhvervelse af statsborgerret og om tvungen bilæggelse af tvistigheder. Danmark undertegnede konventionen og de to protokoller den 24. april 1963 under forbehold af ratifikation.

Wienerkonventionen af 24. april 1963 om konsulære forbindelser med de to fakultative protokoller

Udenrigsmin. PRO. j. nr. 53.E.126.

trådte i kraft den 19. marts 1967, efter at 22 stater havde deponeret deres ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenter hos De forenede Nationers generalsekretær. Konventionen er nu ratificeret eller tiltrådt af i alt 47 stater. Dens ordlyd gengives som bilag 1 til dette forslag. Som bilag 2 og 3 gengives de to protokoller.

Konventionen er for størstedelen af indholdets vedkommende en kodifikation af allerede gældende folkeretlig sædvane og praksis. Den indeholder kun få nydannelser, men formulerer faste regler for de rettigheder og immuniteter, der ydes konsulære repræsentationer og deres personale i henhold til den sædvane og praksis, der følges i forholdet mellem de lande, der har lang tradition i konsulære forbindelser. Den vil få særlig betydning i forhold til det store antal stater, der er blevet oprettet inden for de sidste ti-år; disse har kun haft begrænset tradition